

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kausli den 26 Febr. 1881, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6, i anledning af väckta motioner angående ändring i och tillägg till Kongl. Förordningen den 18 September 1874 rörande villkoren för försäljning af maltdrycker jemte vin m. m. till förtäring på stället.

I en inom Andra Kammaren under N:o 66 väckt motion af Herr *Arvid Jönsson* är föreslaget att Riksdagen för sin del måtte besluta följande tillägg till 10 § af Kongl. Förordningen den 18 September 1874 rörande villkoren för försäljning af vin- och maltdrycker:

§ 10.

»Vin må ej till mindre belopp än femton kannor säljas af annan än den som enligt 2 och 3 §§ dertill berättigad är.»

Vidare har i motion, som Herr *J. A. Sjö* under N:o 86 väckt i Andra Kammaren, blifvit föreslaget, att Riksdagen ville för sin del besluta den ändring i samma Kongl. förordning, »att ingen må ega rättighet sälja vin och maltdrycker å landet, vare sig till afhemtning eller till förtäring på stället, utan att dertill hafva erhållit kommunalnämnds, kommunalstämmas och Konungens Befallningshafvandes tillstånd, vid samma laga påföljd, som för oloflig försäljning af bränvin är stadgad.»

Såsom Utskottet erfarit, har Kongl. Maj:t anbefalt den för öfverseende af gällande bränvinslagstiftning m. m. tillsatta komité att uppgöra och till

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 9 Häft.

Kongl. Maj:t inkomma med förslag till författning angående beskattning af maltdrycker.

Då således lärer vara att förvänta ny lagstiftning i fråga jemväl om vilkoren för försäljning af maltdrycker jemte vin m. m., hemställer Utskottet,

att Herr Arvid Jönssons och Herr J. A. Sjös ifråga-
varande motioner icke måtte till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 Februari 1881.

På Utskottets vägnar:

AND. LEWIN.

Reservation:

af Herr *J. Anderson* från Tenhult: »Erfarenheten på många håll torde tillräckligt hafva ådagalagt, att Kongl. Förordningen af den 18 September 1874 icke lemnar kommunerna på landet tillräcklig säkerhet emot snikne landthandlande, som icke akta för rof att, såsom motionärerna uppgifvit, till skada för samhället tillhandahålla rusgifvande viner och malt-drycker på ett sätt, som i sjelfva verket är att hänföra till öppen utskänkning. Jag skulle önska, att de kommuner och kommunalnämnder, som vilja, att nykterhet och ordning skola råda inom församlingen, må kraftigare än hittills understödjas i detta sträfvande, derigenom att de sjelfva erhålla rättighet att bestämma, om mindre parti af ifrågavarande drycker må i en eller annan form inom församlingen försäljas, och tager mig sålunda friheten föreslå,

att Andra Kammaren för sin del ville besluta, att Riksdagen hos Kongl. Maj:t anhåller om förändring i ofvan antydda rigtning af Kongl. Förordningen den 18 September 1874, i det § 5 mom. 1 erhåller följande lydelse:

Vill någon i socken på landet väcka fråga, att sådan utskänkning af vin eller maltdrycker, som i 3 § sägs

eller försäljning till afhemtning i mindre parti än i 10 § sägs, må inom socknen idkas, eller att utöfver redan tillåtna utskänkings- eller afhemtnings-ställen af omförmälda beskaffenhet — — — — — det år utskänkningen eller försäljningen till afhemtning skall börja — — — — —

och 10 § erhåller följande lydelse:

Den, som idkar handel i öppen bod — — — — — till förtäring på stället, *icke heller försäljas till afhemtning i mindre parti än 15 kannor*».
